

[Svend Jørgensen.]

behøvede at være. Men derom bør vi, som også det ærede medlem sagde, tale nærmere i udvalget.

Ragnhild Andersen: Den højtærede finansminister bebrejdede venstre og de konservative, at de nok ville have besparelser på statsbudgettet, men at de ikke stillede nogen spareforslag. Jeg er slet ikke uenig med den højtærede finansminister heri. Vi hører tit, at man forlanger, der skal spares, men de to partiers forslag her i dag, de tanker, de har fremsat, er jo ingenlunde udtryk for sparelyst. Jeg vil imidlertid i den forbindelse gerne sige til den højtærede finansminister, at han og hans regering er jo heller ikke videre modtagelige for gode råd og gode spareforslag.

Det er jo betegnende, at mit parti har stillet adskillige gode spareforslag, som ministeren ikke har lånt øre. Vi har endda ment, at man kunne gennemføre folkepensionsforslaget uden at gennemføre en ekstra skat, idet vi har henvist til de store militærbesparelser, der var mulighed for, et arbejdsgiverbidrag, som der var mulighed for, og derudover at anvende ved folkepensionens igangsættelse de i statskassen forhåndenværende midler. Regeringen og ministeren har imidlertid ikke lånt øre dertil. Så sent som i dag har mit parti begrundet, hvorfor man skulle undlade de planlagte genindkaldelser til militæret. Det kan naturligvis siges, at det ikke drejer sig om de store beløb, men når det er så vanskeligt at få gennemført besparelser på 50—60 mill. kr., skulle man synes, at de millioner, der kunne spares ved at undlade genindkaldelserne, også talte med. Jeg kunne godt lide at vide, om regeringen virkelig mener, at man ikke behøver at lytte til partier, der fremsætter vitterligt anvendelige og gode spareforslag.

Ordføreren for venstre, det ærede medlem hr. Lorentzen, begrundede sin modstand mod fradragsreglen, den såkaldte 35 pct.s regel, med bestemte udtalelser, som jeg skal komme ind på. 35 pct.s reglen er jo bestemmelsen om, at når man får den værdifaste alderdomsopsparing, skal man ikke også kunne få fuld udbetaling af den pristalsregulerede lille folkepension. Det ærede medlem sagde, at når han mente, at denne bestemmelse måtte bortfalde

eller ændres, var det, fordi han kendte mennesker, som ikke brød sig om at møde oppe på socialkontoret og redegøre for deres forhold, meget beskedne mennesker, som hele deres liv havde levet et flittigt liv, og som efter det ærede medlems mening ikke skulle udsættes for noget sådant. Tror det ærede medlem da, at andre flittige og pligtopfyldende mennesker er henrykte for at gå på socialkontoret og redegøre for deres forhold? Hvorfor ønsker partiet venstre, at der skal være forskel i behandlingen af mennesker? Er den arbejder, som ved sit arbejde livet igennem forsørgede sin familie og opdrog sine børn, men ikke havde mulighed for at indbetale pengene til en alderdomsopsparing i en bank eller sparekasse, ikke lige så godt et menneske som den, der har haft mulighed for denne opsparing? Hvorfor skal der gælde særregler? Hvorfor ikke hellere gå ind for, at der skal gælde ens regler for alle, at man når frem til et folkepensionskontor, eller hvad ved jeg, hvor alle ældre skal henvende sig, når de ikke længere kan arbejde og derfor trænger til pension. Det kan ikke være rigtigt at stille problemet sådan op, at der er forskel på mennesker, at der i et demokratisk samfund er nogle, der skal behandles anderledes end andre.

Det ærede medlem hr. Poul Møller siger, at de ældre mennesker, der sparer op og er i stand til yderligere opsparing, må man give en særlig belønning. Vil det sige, at de, som har helbred og har økonomisk mulighed for gennem særlig gode indtægter at spare op, skal særligt belønnes? Hvorfor skal de det? Skal da den jævne arbejder straffes, fordi samfundet ikke har givet ham disse betingelser? Nej, det skal han ikke, det kan ikke være rigtigt.

Det ærede medlem hr. Poul Møller hævdede denne gang ligesom i sit første indlæg, at der var tid nok til folkepensionen, det hastede ikke med at få den gennemført. Hvis jeg forstod finansministeren ret — og jeg vil gerne spørge ministeren, om jeg ikke gjorde det — så sagde han, at folkepensionsforslaget skal vedtages inden månedens udgang. Jeg hørte ikke noget „hvis“, og jeg vil gerne lige have konstateret her, om ikke det er sådan, at der ikke er noget „hvis“ i denne forbindelse. For det kan ikke være rigtigt, at fordi de konservative sammen med